

Alledaagse schoonheid van leven in dorp

GITTE BRUGMAN

FEANWALDSTERWAL Het LF2018-project *Iepen Doar(p)* liep in augustus af, maar heeft een lange – en mooie – nasleep in de vorm van een expositie en een boek. Een boek dat, in tegenstelling tot de meeste audioportretten, in het Nederlands is.

Initiatiefnemer Sjoerd Litjens kwam als zesjarig jongetje in Feanwâldsterwâl wonen. Hij verliet het dorp op zijn achttiende. Vorig jaar kwam hij terug om in het kader van LF2018 verhalen te verzamelen voor een portret van 'zijn' dorp. Op 12 februari was het eerste audioportret online en via Omrop Fryslân te zien en te horen. Hierna volgden dagelijks nog 128 afleveringen.

„Al snel bleek dat *Iepen Doar(p)* me de mogelijkheid gaf om over een drempel te stappen waar ik als kleine jongen altijd achter was blijven staan”, schrijft hij in zijn inleiding. „Die drempel bleek de taal te zijn, het Fries.”

Omdat hij als Amsterdams jochie Nederlands had gesproken, was elk contact daarna in het Nederlands geweest. Maar voor dit project wilde hij dat de bewoners zich zouden uitdrukken in de eigen taal. „Dus zette ik mijn schroom opzij en sprak naar beste vermogen een taal die ergens

‘Ik zette schroom opzij en sprak een taal die in mij opgeslagen lag’

in mij opgeslagen lag. Hierdoor ontstond contact dat ik niet kende en een dieper begrip van de levens van deze mensen.”

Hij vindt het meest waardevolle van dit project dat hij zich „met terugwerkende kracht door het Fries, een taal die diep verbonden is met de cultuur en natuur van de plek, meer thuis ben gaan voelen in mijn eigen geschiedenis”.

De verhalen die hij met journalisten Sippy Tigchelaar en Hester Heite, en fotografen Tryntsje Nauta en Marieke Kijk in de Vegte vastlegde, zijn gebundeld in het boek *Iepen Doar(p) Feanwâldsterwâl*. Ook zij geven hun persoonlijke kijk op het project. Heite overwoog te verhuizen naar het dorp, maar eigenlijk meer uit een soort behoefte naar het dorp uit haar jeugd.

Kijk in de Vegte heeft Feanwâldsterwâl gezien door een roze bril. „Een plek waar nog aandacht is voor elkaar en waardering voor het alledaagse.” Het is intiem om gefotogra-

feerd te worden, schrijft Nauta. Ze vindt het vooral bijzonder dat „al deze mensen dat hebben gedaan, dat ze zo openhartig waren”. Als ze binnen was, zocht ze steeds naar het gewone bijzondere en het bijzondere gewone. De schoonheid van het alledaagse.

In het boek is nog weer eens in compacte vorm te zien hoezeer zij en Kijk in de Vegte erin zijn geslaagd die vast te leggen. Ze hebben een soort tijdloosheid en stilte, maar tegelijkertijd zie je de passie van de vogelliefhebber of de energie van de motorrijder erdoorheen. En je voelt al voor het lezen het verdriet dat achter sommige beelden schuilt.

De vormgeving door Jelle Post zorgt ervoor dat de pagina's mooi openstaan en de foto's over de volle breedte tot hun recht komen. De audiofragmenten zijn ingekort tot treffende bijschriften. Alleen komt hier het Fries niet terug, voor een breder bereik zijn ze in het Nederlands. Juist nu Litjens de drempel van het Fries slechtte en zegt dat dit zijn band met het dorp vergrootte, was een tweetalige uitgave op z'n plaats geweest.

Het boek *Iepen Doar(p)* (272 blz.) is te bestellen via www.iependoarp.eu en kost 29.95 euro. De expositie in de Schierstins in Feanwâlden is nog t/m 6 januari te zien (di t/m zo 13.30-17 u).

In Feanwâldsterwâl is nog aandacht voor elkaar en waardering voor het alledaagse.

FOTO MARIEKE KIJK IN DE VEGTE